

2019/1. Dönem Yeminli Mali Müşavirlik Sınavı

Vergi Tekniği

1 Eylül 2019 Pazar – 19:00 (Sınav Süresi 2 Saat)

Soru 1- Aşağıda yer alan hususları 213 sayılı Vergi Usul Kanununa göre gerekçeleri ile birlikte cevaplandırınız ve değerlendiriniz.

- Vergi mahremiyetine ilişkin hükümleri açıklayınız. Vergi mahremiyetinin istisnalarını belirtiniz. (8 Puan)
- Vergi Dairesi, ABC AŞ.'nin 2016 hesap dönemine ilişkin olarak Vergi Mütettişleri tarafından yürütülen vergi incelemesi sonucunda tarh edilen ve mükellefin tarhiyat sonrası uzlaşma talep ettiği ve henüz uzlaşma günü gelmemiş 500.000.-TL kurumlar vergisi ve 500.000.-TL vergi zayıf cezası, 2017 yılı için vergi incelemesi sonucu tarh edilen ve mükellef tarafından dava edilen 50.000.-TL özel usulsüzlük cezası ve 2018 hesap dönemine ilişkin olarak mükellef tarafın beyan edilen 1.000.000.-TL kurumlar vergisini kamuoyu ile paylaşmıştır. (4 Puan)
- XYZ AŞ., distribütörü olan ABC AŞ.'nin de yazılı muvafakatını almak suretiyle vergilendirmeye ilişkin yükümlülüklerini tam olarak yerine getirip getirmeden teyit etmek amacıyla Vergi dairesine yazı yazarak ABC AŞ.'nin son beş yılda kesinleşen herhangi bir vergi cezasının bulunup bulunmadığı bilgisini talep etmiştir. (4 Puan)
- ABC AŞ. hakkında 2016 hesap dönemine ilişkin olarak sahte belge düzenlediği vergi tekniği raporu ile tespit edilen KLM AŞ.'den almış olduğu faturaları kullanma filinden dolayı vergi inceleme raporu ile 100.000.-TL vergi ve 300.000.-TL vergi zayıf ceza tahakkuk ettirilmiştir. ABC AŞ. yetkilileri bu vergi ve vergi zayıf cezasını dava konusu yapmayı değerlendirmiştir ve ilgili vergi dairesinden, dava aşamasında kullanmak üzere KLM AŞ. hakkında vergi inceleme raporunda bahsi geçen vergi tekniği raporunun bir örneğini talep etmiştir. Vergi dairesi vergi mahremiyeti hükümlerine girdiği gerekçesi ile bahse konu vergi tekniği raporunun örneğini mükellefe vermemiştir. (4 Puan)

Soru 2- Vergi dairesi, mükellef kurum Çiçek Ltd. Şti.'nin işe başlamada bildirdiği işyeri adresine tebliğat yapmak istemiş ancak mükellef kurumun iki ay önce belirtilen adresten ayrıldığının tespiti nedeni ile tebliğat yapılamamıştır. Mükellef kurum herhangi bir adres değişikliği bildiriminde bulunmamış ve mükellef kurum hakkında adresinin tespit edildiği herhangi bir yoklama da yapılmamıştır. Mükellef kurumun kurumlar vergisi beyannamesinde bildirmiş olduğu farklı bir işyeri adresi bulunmaktadır. 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununa göre oluşturulan adres kayıt sisteminde mükellef kurumun kanuni temsilcisinin yerlesim yeri adresi bulunmakta ancak şirket ortaklarının yerlesim yeri adresi bulunmamaktadır. Ayrıca mükellef kurumun tebliğ'e elverişli elektronik adresi bulunmamaktadır.

Yukarıdaki tespitler çerçevesinde 213 sayılı Vergi Usul Kanununa göre aşağıdaki soruları cevaplandırınız.

- Mükellef kuruma yapılacak tebliğatı, alternatif durumları da dikkate alarak açıklayınız. (10 Puan)
- Mükellef kurum temsilcisinin adresinde bulunamaması veya tebellüğden imtina etmesi durumlarında nasıl bir işlem tesis edilmesi gerektiğini ve tebliğatın hangi durumda yapılmış sayılacağını açıklayınız. (5 Puan)
- Mükellef kuruma yapılacak tebliğatın ilanen yapılip yapılamayacağını gerekçeleri ile açıklayınız. (5 Puan)

Soru 3- 213 sayılı Vergi Usul Kanunu kapsamında mükelleflerin dava açmadan önce kullanabilecegi İdari çözüm yollarını yazarak kısaca açıklayınız. (20 Puan)

Soru 4- 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunda yer alan amme alacağının korunmasına ilişkin hükümleri yazarak kısaca açıklayınız. (20 Puan)

Soru 5- 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununa göre mahkemelerce verilen kararlar sonrasında başvurulabilecek kanuni yolları yazarak kısaca açıklayınız. (20 Puan)

2019/1. Dönem Yeminli Mali Müşavirlik Sınavı
Vergi Tekniği
1 Eylül 2019 Pazar – 19:00 (**Sınav Süresi 2 Saat**)

SINAV KOMİSYONU CEVAPLARI

Cevap 1 – Aşağıda yer alan hususları 213 sayılı Vergi Usul Kanununa göre gerekçeleri ile birlikte cevaplandırınız ve değerlendiriniz.

- a) Vergi mahremiyetine ilişkin hükümleri açıklayınız. Vergi mahremiyetinin istisnalarını belirtiniz. **(8 puan)**

Vergi Mahremiyetine ilişkin hükümler aşağıdaki gibidir.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun “Vergi Mahremiyeti” başlıklı 5. maddesine göre aşağıda yazılı kimseler görevleri dolayısıyla, mükellefin ve mükellefle ilgili kimselerin şahıslarına, muamele ve hesap durumlarına, işlerine, işletmelerine, servetlerine veya mesleklerine mütaallik olmak üzere öğrendikleri sırları veya gizli kalması läzimgelen diğer hususları ifşa edemezler ve kendilerinin veya üçüncü şahısların nefine kullanamazlar;

1. Vergi muameleleri ve incelemeleri ile uğraşan memurlar;
2. Vergi mahkemeleri, bölge idare mahkemeleri ve Danıştayda görevli olanlar;
3. Vergi kanunlarına göre kurulan komisyonlara iştirak edenler;
4. Vergi işlerinde kullanılan bilirkişiler.

Bu yasak, yukarıda yazılı kimseler, bu görevlerinden ayrılsalar dahi devam eder.

Ayrıca, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun vergi mahremiyetine ilişkin hükümleri, aynı kanunun “**Elektronik ortamdaki kayıtlar ve elektronik cihazla belge düzenleme**” başlıklı mük. 242 nci maddesi çerçevesinde kurulacak şirketin ortak, yönetici ve çalışanları için de geçerli olacaktır.

Vergi Mahremiyeti hükmünün istisnaları

Vergi güvenliğini sağlamak amacıyla Gelir Vergisi mükelleflerinin yıllık Gelir Vergisi, sermaye şirketlerinin Kurumlar Vergisi beyannamelerinde gösterdikleri matrahları (zarar dahil) ve beyanları üzerinden tarh olunan Gelir ve Kurumlar Vergileri ile mükelleflerin ad ve unvanları, bağlı oldukları vergi dairelerince beyannamelerin verildiği yıl içinde dairenin müناسip yerlerine asılacak cetvellerle ilan olunur. Mükellefin bağlı bulunduğu teşekkül varsa, bu ilan orada da yapılır. (VUK/5)

Mükelleflerin vergi tarhına esas olan beyanları, kesinleşen vergi ve cezaları ile vadesi geçtiği halde ödenmemiş bulunan vergi ve ceza miktarları Maliye Bakanlığıca açıklanabilir. Maliye Bakanlığı bu yetkisini mahalline devredebilir. (VUK/5) Bakanlığa verilen bu yetkiye istinaden; ikmalen, re'sen veya idarece yapılan tarhiyatlar dolayısıyla kesinleşen vergiler ve cezalar ile vadesi geçtiği halde ödenmemiş vergi ve cezaların açıklanmasına ilişkin usuller 293 sayılı Vergi Usul Kanunu Genel tebliğinde açıklanmıştır. Açıklamada dikkate alınacak tutar ise 2019 yılı için 508 sayılı Vergi Usul Kanunu Genel tebliği çerçevesinde 250.000.-TL olarak belirlenmiştir. (VUK/5)

Kamu görevlilerince yapılan adlı ve idarî soruşturmalar ile ilgili olarak talep edilen bilgi ve belgeler, (VUK/5)

Bankalara, yapacakları vergi tahsiline yönelik olarak verilecek bilgiler. (VUK/5)

Sahte veya muhteviyatı itibarıyla yanlıltıcı belge düzenledikleri veya kullandıkları vergi inceleme raporuyla tespit olunanların, kanunla kurulmuş mesleki kuruluşlarına ve 3568 sayılı Kanunla kurulan birlik ve meslek odalarına bildirilmesi vergi mahremiyetini ihlal sayılmaz. Bu takdirde kendilerine bilgi verilen kişi ve kurumlar da bu maddede yazılı yasaklara uymak zorundadırlar. Maliye Bakanlığı bilgilerin açıklanmasıyla ilgili usulleri belirlemeye yetkilidir. (VUK/5)

Kamu kurum ve kuruluşları tarafından ilgili kanunları uyarınca mükelleflerden talep edilebilen, kurum ve kuruluşların görevleriyle doğrudan ilgili ve görevlerinin ifası için zorunluluk ve süreklilik arz eden bilgilerin, bu kurum ve kuruluşlara verilmesi vergi mahremiyetinin ihlali sayılmaz. Bu durumda, kendilerine bilgi verilenler, bu maddede yazılı yasaklara uymak zorunda olup, bu bilgilerin muhafazasını sağlamaya yönelik tedbirleri almakla yükümlüdürler. Maliye Bakanlığı, bu fikra uyarınca verilecek bilgilerin kapsamı ile bilgi paylaşımına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir. (VUK/5)

Gelir Vergisi mükellefleri (Kazancı basit usulde tespit edilenler dahil) ile sermaye şirketleri her yıl Mayıs ayının son gününe kadar vergi tarhına esas olan kazanç tutarları ile bunlara isabet eden vergi miktarlarını gösteren levhayı almak zorundadırlar. İlan ve levhalara ilişkin diğer hususlar Maliye Bakanlığında belli edilir. (VUK/5)

Açıklanan bu bilgiler ele alınarak mükelleflerin haysiyet, şeref ve haklarına tecavüz edilemez.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun “Teminat uygulaması” başlıklı **153/A** maddesinin birinci fıkrasında sayılanlar ile sahte veya muhteviyatı itibarıyla yanlıltıcı belge kullanılması hariç 359 uncu maddede sayılan fiilleri işleyenlerin Maliye Bakanlığında belirlenen usul ve esaslara göre duyurulması vergi mahremiyetinin ihlali sayılmaz. Fiil tüzel kişilik veya tüzel kişiliği olmayan teşekkür bünyesinde işlenmişse, bunlar da duyurulur.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun “Vergi Mahremiyetinin İhlali” başlıklı 362 nci maddesine göre Vergi Usul Kanununda yazılı vergi mahremiyetine uymaya mecbur olan kimselerden bu mahremiyeti ihlal edenler, Türk Ceza Kanununun 239 uncu maddesi hükümlerine göre cezalandırılır.

b) Vergi Dairesi, ABC A.Ş.’nin 2016 hesap dönemine ilişkin olarak Vergi Mütettişleri tarafından yürütülen vergi incelemesi sonucunda tarh edilen ve mükellefin tarhiyat sonrası uzlaşma talep ettiği ve henüz uzlaşma günü gelmemiş 500.000.-TL kurumlar vergisi ve 500.000.-TL vergi ziyai cezası ile 2017 yılı için vergi incelemesi sonucu tarh edilen ve mükellef tarafından dava edilen 50.000.-TL özel usulsüzlük cezası ve 2018 hesap dönemine ilişkin olarak mükellef tarafından beyan edilen 1.000.000.-TL kurumlar vergisini kamuoyu ile paylaşmıştır. (**4 puan**)

2016 hesap dönemine ilişkin olarak Vergi Mütettişleri tarafından yürütülen vergi incelemesi sonucunda tarh edilen ve mükellefin tarhiyat sonrası uzlaşma talep ettiği ve henüz uzlaşma günü gelmemiş 500.000.-TL kurumlar vergisi ve 500.000.-TL vergi ziyai cezası mükellefin kendi beyanı olmadığından ve kesinleşmediğinden vergi dairesinin bunları kamuoyu ile paylaşması vergi mahremiyetinin ihlalidir.

2017 yılı için vergi incelemesi sonucu tarh edilen ve mükellef tarafından dava edilen 50.000.-TL özel usulsüzlük cezası mükellefin kendi beyanı olmadığından ve kesinleşmediğinden vergi dairesinin bunları kamuoyu ile paylaşması vergi mahremiyetinin ihlalidir.

2018 hesap dönemine ilişkin olarak mükellef tarafından beyan edilen 1.000.000.-TL kurumlar vergisi mükellefin kendi beyanı olduğundan vergi dairesinin kamuoyu ile paylaşması vergi mahremiyeti hükümlerini ihlal sayılmaz.

- c) XYZ A.Ş., distribütör ticari ilişkide bulunduğu ABC A.Ş.'nin vergilendirmeye ilişkin yükümlülüklerini tam olarak yerine getirip getirmedigini teyit etmek amacıyla Vergi dairesine yazı yazarak ABC A.Ş.'nin son beş yılda kesinleşen herhangi bir vergi cezasının bulunup bulunmadığı bilgisini talep etmiştir. **(4 puan)**

XYZ A.Ş. ticari ilişkide bulunduğu ABC A.Ş.'nin vergilendirmeye ilişkin yükümlülüklerini tam olarak yerine getirip getirmedigini teyit etmek amacıyla Vergi dairesine yazı yazarak ABC A.Ş.'nin son beş yılda kesinleşen herhangi bir vergi cezasının bulunup bulunmadığı bilgisini talep etmesi Vergi Usul Kanununun 5. Maddesi çerçevesinde "kamu görevlilerince yapılacak adli ve idari soruşturmalarla ilgili olarak talep edilen bilgi ve belgeler" kapsamında değerlendirilemeyecek ABC A.Ş.'ye ilişkin olarak XYZ A.Ş. tarafından istenilen bilgilerin verilmesi vergi mahremiyetinin ihlaline neden olacaktır.

Ayrıca 213 sayılı Vergi Usul Kanununun "mükellef ve vergi sorumlusu" başlıklı 8 inci maddesinde vergi kanunları ile kabul edilen haller müstesna olmak üzere, mükellefiyete veya vergi sorumluluğuna müteallik özel mukavelelerin vergi dairelerini bağlamayacağı hükmü altına alınmıştır.

- d) ABC A.Ş. hakkında 2016 hesap dönemine ilişkin olarak sahte belge düzenlediği vergi tekniği raporu ile tespit edilen KLM A.Ş.'den almış olduğu faturaları kullanma fiilinden dolayı vergi inceleme raporu ile 100.000.-TL vergi ve 300.000.-TL vergi zayıf ceza tahakkuk ettirilmiştir. ABC A.Ş. yetkilileri bu vergi ve vergi zayıf cezasını dava konusu yapmayı değerlendirmiştir ve ilgili vergi dairesinden, dava aşamasında kullanmak üzere KLM A.Ş. hakkında vergi inceleme raporunda bahsi geçen vergi tekniği raporunun bir örneğini talep etmiştir. Vergi dairesi vergi mahremiyeti hükümlerine girdiği gerekçesi ile bahse konu vergi tekniği raporunun örneğini mükellefe vermemiştir. **(4 puan)**

Başka bir mükellef hakkında düzenlenen vergi tekniği raporlarında söz konusu mükellefin kendisi hakkında vergi mahremiyetini ihlal edici bilgiler bulunabildiği gibi rapor içerisinde mal alış ve satışları da irdelenebildiğinden mal aldığı ve sattığı mükellefler hakkında sahte veya muhteviyatı itibarıyla yaniltıcı belge düzenledikleri veya kullandıkları yönünde veya buna benzer olumsuz tespitler de bulunabilmektedir. Farklı bir mükellef veya mükellefler hakkında düzenlenen söz konusu vergi tekniği raporlarında vergi mahremiyetini ihlal edici bilgiler bulunabilmesi nedeniyle vergi mahremiyeti kapsamında değerlendirilmektedir.

Mükelleflerin savunma haklarının ihlal edilmemesi bakımından Vergi Tekniği Raporu içerisinde yer alan bilgilerin vergi mahremiyeti hükümlerini ihlal edecek nitelikteki bilgilerinin ayıklanarak ilgililerine verilmesi de mümkündür.

Cevap 2- Vergi dairesi, mükellef kurum Çiçek Ltd. Şti.'nin işe başlamada bildirdiği işyeri adresine tebliğat yapmak istemiş ancak mükellef kurumun iki ay önce belirtilen adresten ayrıldığının tespiti nedeni ile tebliğat yapılamamıştır. Mükellef kurum herhangi bir adres değişikliği bildiriminde bulunmamış ve mükellef kurum hakkında adresinin tespit edildiği herhangi bir yoklama da yapılmamıştır. Mükellef kurumun kurumlar vergisi beyannamesinde bildirmiş olduğu farklı bir işyeri adresi bulunmaktadır. 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununa göre oluşturulan adres kayıt sisteminde mükellef kurumun kanuni temsilcisinin yerleşim yeri adresi bulunmakta ancak şirket ortaklarının yerleşim yeri adresi bulunmamaktadır. Ayrıca mükellef kurumun tebliğ elverişli elektronik adresi bulunmamaktadır.

Yukarıdaki tespitler çerçevesinde 213 sayılı Vergi Usul Kanununa göre aşağıdaki soruları cevaplandırınız.

a) Mükellef kuruma yapılacak tebliğatı, alternatif durumları da dikkate alarak açıklayınız. **(10 puan)**

Tebliğata ilişkin hususlar 485 sayılı Veri Usul Kanunu Tebliğinde detaylı olarak açıklanmıştır.

213 sayılı Vergi usul Kanununun 101inci maddesine göre “bilinen adresler” aşağıdaki gibidir.

1. Mükellef tarafından işe başlamada veya adres değişikliğinde bildirilen işyeri adresleri,
2. Yoklama fişinde veya ilgili imzası bulunmak şartıyla yetkili memurlar tarafından bir tutanakla tespit edilen işyeri adresleri,
3. 25/4/2006 tarihli ve 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununa göre oluşturulan adres kayıt sisteminde bulunan yerleşim yeri adresi.

Birinci fikranın (1) ve (2) numaralı bentlerinde yazılı bilinen adreslerden tarih itibarıyla tebliğat yapacak makama en son olarak bildirilmiş veya bu makamca tespit edilmiş olanı dikkate alınır ve tebliğ öncelikle bu adreste yapılır.

İsyeri adresinde tebliğ yapılacak olanların bu adresinde bulunamaması, işin bırakılması veya işin bırakılmış addolunması hallerinde tebliğ, gerçek kişilerde kendisinin, tüzel kişilerde bunların başkan, müdür veya kanuni temsilcilerinden birinin, tüzel kişiliği olmayan teşekkülerde ise bunları idare edenler veya varsa temsilcilerinden herhangi birinin adres kayıt sisteminde bulunan yerleşim yeri adresinde yapılır.

İsyeri adresi olmayanlara tebliğ, doğrudan adres kayıt sisteminde bulunan yerleşim yeri adresinde yapılır.”

Bilinen adreste tebliğ

Mükellefin bilinen birden çok işyeri adresi varsa maddede yazılı bilinen işyeri adreslerinden tarih itibarıyla tebliğat yapacak makama en son olarak bildirilmiş veya bu makamca tespit edilmiş olanı dikkate alınacak ve tebliğ öncelikle bu adreste yapılacaktr. Bu anlamda tebliğ evrakını gönderecek idare öncelikle kayıtlarını tetkik ederek maddede belirtildiği şekilde kayıtlarına intikal etmiş işyeri adresi olup olmadığını kontrol edecek, bu kapsamında bir işyeri adresi bulunması durumunda tebliğat bu işyeri adresinde yapılacaktır. İşyeri adresinde tebliğ yapılacak olanların;

- Geçici veya daimi ayrılma gibi nedenlerle bu adresinde bulunamaması,
- 213 sayılı Kanunun 160inci maddesinin birinci fıkrası ve ilgili mevzuatı kapsamında işini bırakması veya 213 sayılı Kanunun 160inci maddesinin ikinci fıkrası ve ilgili mevzuatı kapsamında

işini bırakmış addolunması hallerinde tebliğ, gerçek kişilerde kendisinin, tüzel kişilerde bunların başkan, müdür veya kanuni temsilcilerinden birinin, tüzel kişiliği olmayan teşekkülerde ise bunları idare edenler veya varsa temsilcilerinden herhangi birinin adres kayıt sisteminde bulunan yerleşim yeri adresinde yapılacaktır.

Bilinen işyeri adresi olmayanlara tebliğ ise doğrudan adres kayıt sisteminde bulunan yerleşim yeri adresinde yapılacaktır.

Muhatabın işyeri adresinde tebliğe çıkışılması

Bilinen işyeri adreslerinden tebliğat yapacak makama en son olarak bildirilmiş veya bu makamca tespit edilmiş olanı dikkate alınır ve tebliğ öncelikle bu adreste yapılır.

Tebliğ olunacak evrakı içeren zarf posta idaresince muhatabına verilir ve bu durum muhatap ile posta memuru tarafından tebliğ alındısına tarih ve imza konulmak suretiyle tespit olunur. Zarfin, posta memuru tarafından muhatabına verildiği tarihte tebliğ yapılmış sayılır.

213 sayılı Kanunun 94 üncü maddesi kapsamında tebliğ yapılacak olanların adreste bulunamaması (geçici ayrılmalar dahil) halinde durum, posta memuru tarafından tebliğ alındısı üzerine şerh ve imza edilir. Bu durumda kapıya pusula yapıştırılmaz ve tebliğ evrakı derhal gönderildiği idareye iade edilir. Bu takdirde tebliğ;

- Gerçek kişilerde kendisinin,
- Tüzel kişilerde bunların başkan, müdür veya kanuni temsilcilerinden birinin,
- Tüzel kişiliği olmayan teşekkülerde bunları idare edenler veya varsa temsilcilerinden herhangi birinin

adres kayıt sisteminde bulunan yerleşim yeri adresinde yapılır.

b) Mükellef kurum temsilcisinin adresinde bulunamaması veya tebellüğden imtina etmesi durumunda nasıl bir işlem tesis edilmesi gerektiğini ve tebliğatın hangi durumda yapılmış sayılacağını açıklayınız? (5 puan)

Muhatabın adres kayıt sisteminde bulunan yerleşim yeri adresinde teblige çıkışılması

213 sayılı Kanunun 94 üncü maddesi kapsamında tebliğ yapılacak kişinin bilinen işyeri adresinde bulunamaması (geçici ayrılmalar dahil) ya da muhatabın bilinen işyeri adresinin olmaması durumlarında, muhatabın adres kayıt sisteminde bulunan yerleşim yeri adresine tebliğata çıkarılır ve tebliğ bu adreste yapılır.

Tebliğ olunacak evrakı içeren zarf posta idaresince muhatabına verilir ve bu durum muhatap ile posta memuru tarafından tebliğ alındısına tarih ve imza konulmak suretiyle tespit olunur. Zarfin, posta memuru tarafından muhatabına verildiği tarihte tebliğ yapılmış sayılır. 213 sayılı Kanunun 94 üncü maddesi kapsamında tebliğ yapılacak olanların yerleşim yeri adresinde bulunamaması (geçici ayrılmalar dahil) halinde durum, posta memuru tarafından tebliğ alındısı üzerine şerh ve imza edilir. Bu durumda kapıya pusula yapıştırılmaz ve tebliğ evrakı derhal gönderildiği idareye iade edilir.

Bunun üzerine tebliği çikan merci tarafından olayın özelliğine göre (zamanaşımı vs.) tayin olunacak münasip bir süre sonra yeniden tebliğe çıkarılır. İkinci defa çıkarılan tebliğ evrakına, adres kayıt sisteminde bulunan yerleşim yeri adresine ikinci defa çıktıguna ilişkin ibare konulur. İkinci defa çıkarılan tebliğ evrakı da aynı sebeplerle tebliğ edilemezse, tebliğ evrakının gönderildiği idareden alınabilecegi şerhini içeren ve bu tebliğ ekinde yer alan tebliğat pusulası kapıya yapıştırılır.

Bu durum, posta memuru tarafından tebliğ alındışı üzerine şerh ve imza edilerek tebliğ evrakı gönderildiği idareye iade edilir. Tebliğ evrakının pusulanın yapıştırıldığı tarihten itibaren on beş gün içerisinde muhatabı tarafından alınması hâlinde alındığı günde, bu süre içerisinde alınmaması hâlinde ise pusulanın kapıya yapıştırıldığı tarihi izleyen on beşinci günde tebliğ yapılmış sayılır.

Muhatabın tebellüğden imtina etmesi

Bilinen işyeri veya yerleşim yeri adresinde bulunmasına karşın muhatabın tebellüğden imtina etmesi durumunda, posta memuru tarafından tebliğ evrakının gönderildiği idareden alınabileceği şerhini içeren pusula kapıya yapıştırılır. Bu durum, posta memuru tarafından tebliğ alındışı üzerine şerh ve imza edilerek tebliğ evrakı gönderildiği idareye iade edilir. Bu durumda tebliğ, pusulanın kapıya yapıştırıldığı tarihte yapılmış sayılır.

c) Mükellef kuruma yapılacak tebliğatın ilanen yapılip yapılamayacağını gerekçeleri ile açıklayınız. (5 puan)

Tebliğin ilanla yapılacağı haller, 213 sayılı Kanunun 103 üncü maddesinde sayılmıştır. Bu kapsamda;

1. Muhatabın bu Kanunun 101 inci maddesi kapsamında bilinen adresi yoksa,
2. Bu Kanunun 101 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) ve (2) numaralı bentlerinde sayılan bilinen adreste tebliğ yapılamaması hâlinde, muhatabın adres kayıt sisteminde kayıtlı bir adresi bulunmazsa,
3. Yabancı memleketlerde bulunanlara tebliğ yapılmasına imkân bulunmazsa,
4. Başkaca nedenlerden dolayı tebliğ yapılmasına imkân bulunmazsa.

Tebliğ ilan yolu ile yapılır.

Buna göre muhatap tarafından işe başlamada veya adres değişikliğinde bildirilen, yoklama fişinde veya ilgiliinin imzası bulunmak şartıyla yetkili memurlar tarafından bir tutanakla tespit edilen işyeri adreslerinde tebliğ yapılamaması hâlinde, tebliğ evrakını gönderecek idare tarafından yapılan araştırma sonucunda muhatabın adres kayıt sisteminde kayıtlı bir yerleşim yeri adresi bulunmazsa tebliğ ilan yoluyla yapılır.

Verilen örnekte mükellefin kanuni temsilcinin adres kayıt sisteminde kayıtlı bir yerleşim yeri adresinin bulunması nedeni ile ilanen tebliğ yapılması mümkün değildir.

Cevap 3 - Vergi ihtilaflarında, dava açılmadan önce mükelleflerin 213 sayılı Vergi Usul Kanunu kapsamında kullanılabileceği idari çözüm yollarını yazarak kısaca açıklayınız. (20 puan)

213 sayılı Vergi Usul Kanunu kapsamında İdari Çözüm yolları aşağıdaki gibidir.

1. Düzeltme Talebi (VUK/122)
2. Şikayet Yolu İle Müracaat (VUK/124)
3. İzaha Davet Uygulaması (VUK/370)
4. Pişmanlık (VUK/371)
5. Cezalarda İndirim (VUK/376)
6. Özelge Talebi (VUK 413)
7. Tarhiyat Öncesi Uzlaşma (VUK Ek 11)
8. Tarhiyat Sonrası Uzlaşma (VUK Ek 1)

1 - Düzeltme Talebi (VUK/122)

Mükellefler, vergi muamelelerindeki hataların düzeltilmesini vergi dairesinden yazı ile isteyebilirler. Bunların posta ile taahhütlü olarak gönderilmesi caizdir.

2 - Şikayet Yolu İle Müracaat (VUK/124)

Vergi Usul Kanununun 124 üncü maddesi gereğince vergi mahkemesinde dava açma süresi geçtikten sonra yaptıkları düzeltme talepleri reddolunan mükellefler, şikayet yolu ile Maliye Bakanlığına müracaat edebilirler. Burada da talepleri reddolunanlar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu gereği; söz konusu idari eylemi Vergi Mahkemeleri nezdinde dava konusu yapabilirler.

3 - İzaha Davet Uygulaması (VUK/370)

VUK 370. madde kapsamında idare ve mükellefler arasındaki uyuşmazlıkların azaltılması, İdarenin zamanını daha etkin ve verimli alanlara hasretmesi, olayların gerçek mahiyetinin tespit edilmesine mükelleflerce daha çok katkıda bulunulması ve bu sayede vergiye gönüllü uyumun artırılması amacıyla getirilen İzaha Davet Müessesesesi.

4 - Pişmanlık (VUK/371)

Vergi Usul Kanununun 371inci maddesinde düzenlenen “pişmanlık ve ıslah” müessesesi ile beyana dayanan vergilerde vergi kanunlarına aykırı davranışları kendiliğinden bir dilekçe ile ilgili makamlara haber veren ve belirlenen şartlarda ödeyen mükelleflere vergi kaybına bağlı suçlara ilişkin cezalardan (vergi zayıflığı ve kaçakçılık) kurtulma hakkı verilmiştir.

5 - Cezalarda İndirim (VUK/376)

İkmalen, re'sen veya idarece tarh edilen vergi veya vergi farkını ve aşağıda gösterilen indirimlerden arta kalan vergi zayıflığı, usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezalarını mükellef veya vergi sorumlusu ihbarnameinin tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içinde ilgili vergi dairesine başvurarak vadesinde veya 6183 sayılı Kanunda belirtilen türden teminat göstererek vadenin bitmesinden itibaren üç ay içinde ödeyeceğini bildirirse:

1. Vergi zayıflığı cezasında birinci defada yarısı, müteakiben kesilenlerde üçte biri,
 2. Usulsüzlük veya özel usulsüzlük cezasının yarısı;
- İndirilir.

6 - Özelge Talebi (VUK 413)

Vergi mükelleflerinin, kendi vergi durumlarıyla ilgili ve vergi uygulamaları sırasında açık olmayan ve tereddüde düşükleri konular hakkında Maliye Bakanlığı'ndan veya yetkili kaldırıldığı makamlardan bilgi alma hakkı Vergi Usul Kanununda düzenlenmiştir. Buna göre, yetkili makamlar kendilerinden yazı ile istenecek açıklamaları en kısa zamanda yazı (özelge veya diğer bir deyişle mukteza) veya sirküler ile yanıtlamak zorundadır.

7 - Tarhiyat Öncesi Uzlaşma (VUK - Ek Madde 11)

Vergi incelemesi yapmaya yetkili olanlarca yapılan vergi incelemelerine dayanılarak tarh edilecek ve Vergi Dairelerinin tarha yetkili olduğu bütün vergi, resim ve harçlar ile bunlara ilişkin kesilecek vergi zayıflığı cezalarında (359 uncu maddede yazılı fiillerle vergi zayıflığı sebebiyet verilmesi halinde tarh edilecek vergi ve kesilecek ceza ile bu fiillere iştirak edenlere kesilecek ceza hariç) tarhiyat öncesi uzlaşma yapılmasına izin verebilir.

Usulsüzlük ve Özel usulsüzlük cezaları tarhiyat öncesi uzlaşma kapsamı dışındadır.

İnceleme raporu, ilgili mükellef ile komisyonla intikal ettirilmeden uzlaşma yapılamaz.

8 - Tarhiyat Sonrası Uzlaşma (VUK - Ek Madde 1)

Mükellef tarafından, ikmalen, re'sen veya idarece tarh edilen vergilerle (ikmalen, re'sen veya idarece salinan ve Bakanlık Vergi Dairelerinin tarha yetkili olduğu bütün vergi, resim ve harçlar) bunlara ilişkin vergi zayıflığı cezalarının (359 uncu maddede yazılı fiillerle vergi zayıflığı sebebiyet verilmesi halinde tarh edilen vergi ve kesilen ceza ile bu fiillere iştirak edenlere kesilen ceza hariç) tahakkuk

edecek miktarları konusunda, vergi ziyainə sebebiyet verilmesinin kanun hükümlerine yeterince nüfuz edememekten ya da 369 uncu maddede yazılı yanıldan kaynaklandığının veya bu Kanunun 116, 117 ve 118 inci maddelerinde yazılı vergi hataları ile bunun dışında her türlü maddi hata bulunduğuun veya yargı kararları ile idarenin ihtilaf konusu olayda görüş farklılığının olduğunun ileri sürülməsi durumunda, idare bu bölümde yer alan hükümler çerçevesinde mükelleflər ilə uzlaşabilir.

Usulsüzlük ve Özel usulsüzlük cezaları tarhiyat öncesi uzlaşma kapsamı dışındadır.

Cevap 4 - 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunda yer alan amme alacağının korunmasına ilişkin hükümleri yazarak kısaca açıklayınız. **(20 puan)**

1) Teminat isteme (6183/9)

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 344 üncü maddesi uyarınca vergi ziyai cezası kesilmesini gerektiren haller ile 359 uncu maddesinde sayılan hallere temas eden bir amme alacağının salınması için gerekli muamelelere başlanmış olduğu takdirde vergi incelemesine yetkili memurlarca yapılan ilk hesaplara göre belirtilen miktar üzerinden tahsil dairelerince teminat istenir.

2) Şahsi kefalet (6183/11)

6183 sayılı Kanunun 10 uncu maddesine göre teminat sağlayamayanlar muteber bir şahsi müteselsil kefil ve müsterek müteselsil borçlu gösterebilirler.

3) Teminat hükmünde olan eşya (6183/11)

Bar, otel, han, pansiyon, çalaklı yerler, sinemalar, vb yerler içerisinde bulunan eşya ve malzeme 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununun 270, 271 inci maddeleri hükümleri mahfuz kalmak şartıyla bu müesseselerin işletilmesinden doğan amme borçlarına karşı teminat hükmündedir.

4) İhtiyati haiz (6183/13)

6183 sayılı kanunun 13 üncü maddesinde sayılan hallerden herhangi birinin mevcudiyeti takdirinde hiçbir müddetle mukayyet olmaksızın alacaklı amme idaresinin mahalli en büyük memurunun kararıyla, haczin ne suretle yapılacağına dair olan hükümlere göre, derhal ihtiyaci haciz tatbik olunur.

5) İhtiyati tahakkuk (6183/17)

6183 sayılı kanunun 17 nci maddesinde sayılan hallerden birinin bulunması takdirinde ilgili birimlerce mükellefin henüz tahakkuk etmemiş vergi ve resimlerinden Maliye Bakanlığınca tespit ve ilan edilecek olanlarla bunların zam ve cezalarının derhal tahakkuk ettirilmesi hususunda yazılı emir verebilir.

6) Amme alacaklarında rüçhan hakkı (6183/21)

Üçüncü şahıslar tarafından haczedilen mallar paraya çevrilmeden evvel o mal üzerine amme alacağı için de haciz konulursa bu alacak da hacze iştirak eder ve aralarında satış bedeli garameten taksim olunur.

7) Amme alacaklarını kesip ödemek mecburiyetinde olanlar (6183/22)

Amme alacağının borçlusundan kesip tahsil dairesine ödemek mecburiyetinde olan hakiki ve hükmü şahıslar, bu vazifelerini kanunlarında veya bu kanunda belli edilen zamanlarda yerine getirmedikleri takdirde, ödenmeyecek alacak bu hakiki ve hükmü şahıslardan bu kanun hükümlerine göre tahsil olunur.

8) Amme alacağı ödenmeden yapılmayacak işlemler ile işlem yapanların sorumlulukları (6183/22-A)

6183 sayılı kanunun 22/A maddesine göre tahsil dairelerince vadesi geçmiş borcun bulunmadığına ilişkin belge aranılması ve yapılacak ödemelerden istihkak sahiplerinin amme borçlarının kesilerek ilgili tahsil dairesine aktarılması zorunluluğu getirilen işlemlerde getirilen düzenlemelere uymayanlara verilecek idari para cezası

9) Tahsil edilen amme alacaklarından yapılacak reddiyat sebebiyle mahsuplar (6183/23)

Tahsil edilip de kanuni sebeplerle reddi icabeden amme alacakları, istihkak sahiplerinin reddiyatı yapacak olan amme idaresine olan muaccel borçlarına mahsup edilmek suretiyle reddolunur.

10) İptal davaları (6183/24)

Amme borçlusunun 6183 sayılı kanunun 27, 28, 29 ve 30 uncu maddelerinde yazılı tasarruf ve muamelelerinin iptali için umumi mahkemelerde dava açılır ve bu davalara diğer işlere takdimen umumi hükümlere göre bakılır.

11) İvazsız tasarrufların hükümsüzlüğü (6183/27)

Amme alacağını ödememiş borçlulardan, müddetinde veya hapsen tazyikine rağmen mal beyanında bulunmayanlarla, malı bulunmadığını bildiren veya hukuki malların borcuna kifayetsizliği anlaşılanların ödeme müddetinin başladığı tarihten geriye doğru iki yıl içinde veya ödeme müddetinin başlamasından sonra yaptıkları bağışlamalar ve ivazsız tasarruflar hükümsüzdür.

12) Bağışlama sayılan tasarruflar (6183/28)

6183 sayılı kanunun 28 inci maddesinde sayılan hususlar bağışlama hükmündedir.

13) Hükemsüz sayılan diğer tasarruflar (6183/29)

Amme alacağını ödemeyen borçlulardan müddetinde veya hapsen tazyikine rağmen mal beyanında bulunmayanlarla, malı bulunmadığını bildiren veya hukuki malların borcuna kifayetsizliği anlaşılanların ödeme müddetinin başladığı tarihten geriye doğru iki yıl içinde veya ödeme müddetinin başlamasından sonra yaptıkları 6183 sayılı kanunun 29 uncu maddesinde sayılan tasarruflar hükümsüzdür.

14) Amme alacığının tahsiline imkan bırakmamak maksadıyla yapılan tasarruflar (6183/30)

Borçlunun mali bulunmadığı veya borca yetmediği takdirde amme alacığının bir kısmının veya tamamının tahsiline imkan bırakmamak maksadıyla borçlu tarafından yapılan bir taraflı muamelelerle borçlunun maksadını bilen veya bilmesi lazımgelen kimselerle yapılan bütün muameleler tarihleri ne olursa olsun hükümsüzdür.

15) Üçüncü şahısların hakları ve mecburiyetleri (6183/31)

6183 sayılı kanunun 27, 28, 29 ve 30 uncu maddelerde sözü edilen tasarruf ve muamelelerden faydalananlar elde ettiklerini, elden çıkarmışlarsa takdir edilecek bedelini vermeye bu kanun hükümleri dairesinde vermeye mecburdurlar. Bunlar karşılık olarak verdikleri seyden dolayı alacaklı amme idaresinden bir talepte bulunamazlar.

16) Tasfiye halinde vazifeliler (6183/32)

Hükmi şahısların tasfiyesinde bunların borçlu bulundukları amme alacaklarını ödeme ve bu kanun hükümlerinin tatbikiyle ilgili vecibeleri tasfiye memurlarına, hükmi şahsiyeti olmayan ortaklıklarla yabancı kurumların Türkiye'deki şube, ajans ve mümessilliklerinin tasfiyesinde bunların vecibeleri tasfiyeyi yürütenlere geçer.

17) Tasfiye halinde mesuliyet (6183/33)

Tasfiye memurları veya tasfiyeyi yürütenler, amme idarelerinin her türlü alacaklarını ödemeden veya ödemek üzere ayırmadan önce tasfiye sonucunda elde edileni dağıtamazlar veya bunlar üzerinde herhangi bir şekilde tasarrufta bulunamazlar.

18) Ortaklığun feshini isteme (6183/34)

Borçluya ait mal bulunmadığı veya amme alacığını karşılamaya yetmediği yahut borçlu veya ortaklık tarafından bu kanuna göre teminat gösterilmediği takdirde, borçlunun sermayesi eshama münkasim olmayan ortaklıklardaki hisselerinden amme alacığının tahsili için genel hükümler dairesinde ortaklığun feshi istenebilir.

19) Limited şirketlerin amme borçları (6183/35)

Limited şirket ortakları, şirketten tamamen veya kısmen tahsil edilemeyen veya tahsil edilemeyeceği anlaşılan amme alacağından sermaye hisseleri oranında doğrudan doğruya sorumlu olurlar ve bu Kanun hükümleri gereğince takibe tabi tutulurlar.

20) Kanuni Temsilcilerin Sorumluluğu (6183/Mük. 35)

Tüzel kişilerle küçüklerin ve kısıtlıların, vakıflar ve cemaatler gibi tüzel kişiliği olmayan teşekkülerin mal varlığından tamamen veya kısmen tahsil edilemeyen veya tahsil edilemeyeceği anlaşılan amme alacakları, kanuni temsilcilerin ve tüzel kişiliği olmayan teşekkürülü idare edenlerin şahsi mal varlıklarından bu Kanun hükümlerine göre tahsil edilir.

21) Birleşme, devir, bölünme ve şekil değiştirme halleri (6183/36)

6183 sayılı kanunun uygulanması bakımından;

- a) İki veya daha ziyade hükmî şahsin birleşmesi halinde yeni kurulan hükmî şahıs,
- b) Devir halinde devir alan hükmî şahıs,
- c) Bölünme halinde bölünen hükmî şahsin varlıklarını devralan hükmî şahıslar,
- d) Şekil değiştirme halinde yeni hükmî şahıs,

Birleşen, devir alınan, bölünen veya eski şekildeki hükmi şahıs ve şahısların yerine geçer.

Cevap 5 - 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununa göre mahkemelerce verilen kararlar sonrasında başvurulabilecek kanuni yolları yazarak kısaca açıklayınız. **(20 puan)**

Mahkemelerce verilen kararlar sonrasında Başvuru Yolları aşağıdaki gibidir.

1. Yürütmenin durdurulmasına itiraz **(2577/27-7)**
2. Kararın açıklanmasını veya aykırılığın giderilmesini isteme **(2577/29)**
3. Yanlışlıkların düzeltilmesi **(2577/30)**
4. Bölge idare mahkemesi'ne istinaf başvurusu **(2577/45)**
5. Danıştay'a temyiz başvurusu **(2577/46)**
6. Kanun yararına temyiz **(2577/51)**
7. Yargılamanın yenilenmesi **(2577/53)**

1 - Yürütmenin durdurulmasına itiraz (2577/27-7)

Yürütmenin durdurulması istemleri hakkında verilen kararlar; Danıştay dava dairelerince verilmişse konusuna göre İdarî veya Vergi Dava Daireleri Kurullarına, bölge idare mahkemesi kararlarına karşı en yakın bölge idare mahkemesine, idare ve vergi mahkemeleri ile tek hâkim tarafından verilen kararlara karşı bölge idare mahkemesine, kararın tebliğini izleyen günden itibaren yedi gün içinde bir defaya mahsus olmak üzere itiraz edilebilir. İtiraz edilen merciler dosyanın kendisine gelişinden itibaren yedi gün içinde karar vermek zorundadır. İtiraz üzerine verilen kararlar kesindir.

2 - Kararın açıklanmasını veya aykırılığın giderilmesini isteme (2577/29)

Danıştay, bölge idare mahkemeleri, idare ve vergi mahkemelerince verilen kararlar yeterince açık değilse, yahut birbirine aykırı hükmün fikralarını taşıyorsa, taraflardan her biri kararın açıklanmasını veya aykırılığın giderilmesini isteyebilir.

Açıklama dilekçeleri karşı taraf sayısından bir nüsha fazla verilir.

Kararı vermiş olan daire veya mahkeme işi inceler ve gerek görürse dilekçenin bir örneğini, belirleyeceği süre içinde cevap vermek üzere, karşı tarafa tebliğ eder, cevap iki nüsha olarak verilir. Bunlardan biri, açıklama veya aykırılığın kaldırılmasını isteyen tarafa gönderilir.

Görevli daire veya mahkemenin bu husustaki kararı, taraflara tebliğ olunur.

Açıklama veya aykırılığın kaldırılması, kararın yerine getirilmesine kadar istenebilir.

3 - Yanlışlıkların düzeltilmesini isteme (2577/30)

İki tarafın adı ve soyadı ile sıfatı ve iddiaları sonucuna ilişkin yanlışlıklar ile hükmün fikrasındaki hesap yanlışlıklarının düzeltilmesi de istenebilir.

Yanlışlıkların düzeltilmesine karar verilirse, düzeltme ilamin altına yazılır.

4 - Bölge idare mahkemesi'ne istinaf başvurusu (2577/45)

İdare ve vergi mahkemelerinin kararlarına karşı, başka kanunlarda farklı bir kanun yolu öngörülmüş olsa dahi, mahkemenin bulunduğu yargı çevresindeki bölge idare mahkemesine, kararın tebliğinden itibaren otuz gün içinde istinaf yoluna başvurulabilir. Ancak, konusu ilgili yıl için belirlenen tutarı geçmeyen vergi davaları, tam yargı davaları ve idari işlemlere karşı açılan iptal davaları hakkında idare ve vergi mahkemelerince verilen kararlar kesin olup, bunlara karşı istinaf yoluna başvurulamaz. İvedi yargılama usulüne tabi olan davalarda istinaf yoluna başvurulamaz.

5 - Danıştay'a temyiz başvurusu (2577/46)

Danıştay dava daireleri ile idare ve vergi mahkemelerinin nihai kararları, başka kanunlarda aksine hükmü bulunsa dahi Danıştayda temyiz edilebilir.

Özel kanunlarında ayrı süre gösterilmeyen hallerde, Danıştay dava daireleri ile idare ve vergi mahkemelerinin nihai kararlarına karşı tebliğ tarihini izleyen otuz gün içinde Danıştayda temyiz yoluna başvurulabilir.

6 - Kanun Yararına Temyiz (2577/51)

İdare ve vergi mahkemeleri ile bölge idare mahkemelerinin kesin olarak verdiği kararlar ile istinat veya temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlardan niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenler, ilgili bakanlıkların göstereceği lüzum üzerine veya kendiliğinden Başsavcı tarafından kanun yararına temyiz olunabilir.

Temyiz isteği yerinde görüldüğü takdirde karar, kanun yararına bozulur. Bu bozma kararı, daha önce kesinleşmiş olan merci kararının hukuki sonuçlarını kaldırır.

Bozma kararının bir örneği ilgili bakanlığa gönderilir ve Resmi Gazete'de yayımlanır.

7 - Yargılamanın Yenilenmesi (2577/53)

Danıştay ile bölge idare, idare ve vergi mahkemelerinden verilen kararlar hakkında 2577 sayılı kanunun 53. maddesinde sayılan sebeplerin bulunması dolayısıyla yargılamanın yenilenmesi istenebilir.